

24 Φεβρουαρίου, 1995

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΦΙΕΡΟΥ ΦΑΝΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

Κ ΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 385/92)

-
- 5 Οδοί και Οικοδομές — Πεζοδρόμηση δρόμων — Η ύπαρξη ανάγκης για κατασκευή πεζοδρομίου εμπίπτει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του Δήμου — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην εκτίμηση της διοίκησης εκτός αν διαπιστωθεί παράβαση νόμου ή κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας.
- 10 Οδοί και Οικοδομές — Κατασκευή πεζοδρομίου σε οδό ενώ σε άλλη παραπλήσια χρησιμοποιήθηκε το υφιστάμενο ιδιωτικό πεζοδρόμιο — Δεν παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας εφόσον οι δύο περιπτώσεις δεν ήταν όμοιες — Η αρχή της ισότητας δεν απαγορεύει διαφοροποίηση στην μεταχείριση αντικειμενικά διαφορετικών καταστάσεων.
- 15 Οδοί και Οικοδομές — Άρθρο 17(8) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 — Δυνατότητα μείωσης σε κάποιο ποσοστό της δαπάνης που κατανέμεται στους ιδιοκτήτες ακινήτων για κατασκευή, επανακατασκευή ή βελτίωση από το Υπουργικό Συμβούλιο — Διακριτική ευχέρεια και όχι υποχρέωση του Υπουργικού Συμβουλίου να εφαρμόσει τις πρόνοιες της διάταξης αυτής.
- 20 Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε ένστασή της κατά του ποσού των £2,925,22 που όφειλε να καταβάλει η αιτήτρια για την κατασκευή της ασφάλτου και του πεζοδρομίου στην οδό Βασιλέως Παύλου Α' στη Λευκωσία.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Το ερώτημα που θα πρέπει να απασχολήσει το Δικαστήριο είναι κατά πόσο, έχοντας υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, η απόφαση του Δήμου Λευκωσίας να προβεί στην κατασκευή πεζοδρομίου στη συγκεκριμένη οδό, λήφθηκε σύμφωνα με τις αρχές της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης. Ειδικότερα θα πρέπει να εξεταστεί κατά πόσο η περίπτωση της οδού Βασιλέως Παύλου Α' είναι, όπως ισχυρίζεται η αιτήτρια, πανομοιότυπη με εκείνη της οδού Σοφούλη, ώστε να μη χωρεί διαφορετική αντιμετώπιση των δύο περιπτώσεων από τη διοίκηση. 5 10

Όπως διαπιστώνεται από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, η αρμόδια αρχή έχει προχωρήσει στη λήψη της επίδικης απόφασης, ακολουθώντας τη διαδικασία που προβλέπεται στο σχετικό Άρθρο 17 (8) του Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96. 15

Η ύπαρξη ανάγκης για κατασκευή πεζοδρομίου στη συγκεκριμένη οδό, εμπίπτει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του Δήμου και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει στην εκτίμηση της διοίκησης, εκτός αν διαπιστωθεί παράβαση νόμου ή κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας. 20

2. Το επόμενο ερώτημα που πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσον με την επίδικη απόφαση παραβιάζεται η αρχή της ισότητας, όπως αυτή διασφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος, και ειδικότερα κατά πόσον οι καθ' ων η αίτηση έχουν προβεί σε ευμενή μεταχείριση των ιδιοκτητών γης στην οδό Σοφούλη σε σχέση με τους ιδιοκτήτες στην οδό Βασιλέως Παύλου Α'. 25 30

Όπως προέκυψε από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, γεγονός που τελικά αποδέκτηκαν και οι δυο πλευρές είναι ότι η οδός Βασιλέως Παύλου Α' είναι μονόδρομος από τη συμβολή της με την οδό Χρ. Σώζου μέχρι τη συμβολή της με τη λεωφόρο Ευαγόρου. Το υπόλοιπο μέρος της (συμβολή με οδό Χρ. Σώζου προς Γρηγόρη Αυξεντίου), είναι αμφίδρομοι κατευθύνσεως. Κατά συνέπεια, τόσο η οδός Σοφούλη όσο και η Βασιλέως Παύλου Α', στο συγκεκριμένο σημείο που βρίσκεται η ιδιοκτησία της αιτήτριας είναι μονόδρομοι. 35 40

Η διαφοροποίηση έγκειται κατά την άποψη του Δικαστηρίου, στο γεγονός ότι στην οδό Σοφούλη και μπροστά από το Μέγαρο Σιαντεκλαίρ για το οποίο γίνεται συγκεκριμένη αναφορά από την αι-

τήτρια, υπάρχει συνεχές και ευθυγραμμισμένο πεζοδρόμιο, το οποίο αν και ιδιωτικό, χρησιμοποιείται ως κανονικό πεζοδρόμιο από το κοινό, σ' αντίθεση με την οδό Βασιλέως Παύλου Α', όπου δεν υπήρχε πριν την επίδικη απόφαση τέτοιο πεζοδρόμιο.

5

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, θεωρείται ότι δεν υπήρξε δυσμενής διάκριση σε βάρος της αιτήτριας και των υπολοίπων ιδιοκτητών ακινήτων στην οδό Βασιλέως Παύλου Α', εφόσον οι δύο περιπτώσεις δεν είναι όμοιες. Η αρχή της ισότητας δεν απαγορεύει διαφοροποίηση στη μεταχείριση, η οποία στηρίζεται σε αντικειμενική εκτίμηση διαφορετικών καταστάσεων. Η εφαρμογή της αρχής της ισότητας, όπως διασφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος, έχει αναλυθεί με λεπτομέρεια στην υπόθεση **Republic (Ministry of Finance) v. Nishan Arakian and Others** (1972) 3 C.L.R. 294.

10

15

Από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, δεν φαίνεται να ευσταθεί ο ισχυρισμός για δυσμενή διάκριση της αιτήτριας, τόσο σε σχέση με την οδό Σοφούλη, όσο και με άλλη ιδιοκτησία στην ίδια την Βασιλέως Παύλου Α'. Ο λόγος για τον οποίο το πεζοδρόμιο στην πλευρά της οικοδομής της αιτήτριας είναι 17 πόδια και όχι 7, είναι επειδή τα 10 πόδια αποτελούν το χώρο μεταξύ της οικοδομής της και του συνόρου του τεμαχίου της, και ο οποίος της ανήκει. Σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι η γειτονική οικοδομή κτίστηκε κατά παράβαση του σχεδίου ρυμοτομίας που ίσχυε τότε και αν δεν υπήρχε η παρανομία θα μπορούσε να συνεχιστεί το πεζοδρόμιο που ανήκει στην αιτήτρια, χωρίς να είναι αναγκαία η κατασκευή επιπρόσθετου, ο Δήμος με ένορκη δήλωση αρμοδίου υπαλλήλου του ημερ. 10/5/94, υποστήριξε ότι η άδεια οικοδομής εξεδόθη την 9/3/56, ενώ η ρυμοτομία κατέστη δεσμευτική στις 15.3.1956.

20

25

30

3. Όπως προκύπτει από το σχετικό απόσπασμα του Άρθρου 17(8) οι καθ' ων η αίτηση δεν είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόσουν τις πρόνοιες της επιφύλαξης. Αυτό υπόκειται στη διακριτική τους ευχέρεια, γεγονός που υποδηλώνεται από τη χρήση της λέξης "δύναται", από το νομοθέτη.

35

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

40 Αναφερόμενη υπόθεση:

Republic v. Arakian and Others (1972) 3 C.L.R. 294.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση 1 με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση της αιτήτριας εναντίον της απόφασης των Καθ' ων η αίτηση 2 να απαιτήσουν ποσό 5
£2.925,22 για την κατασκευή ασφάλτου και πεζοδρομίου στην οδό Βασ. Παύλου Α' στη Λευκωσία.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για την Αιτήτρια.

Στ. Χούρη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση 1. 10

Κ. Μιχαηλίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση 2.

Cur. adv. vult. 15

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την προσφυγή της αυτή ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

"1. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση 1 η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Παράρτημα 3, αρ. 2684 την 28.2.92 με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση της αιτήτριας εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση 2 να απαιτήσουν ποσό 25
£2.925,22 σεντ για την κατασκευή της ασφάλτου και του πεζοδρόμου στην οδό Βασ. Παύλου Α' στη Λευκωσία είναι άκυρη και χωρίς οιοδήποτε νομικό αποτέλεσμα."

Το Δημοτικό Συμβούλιο Λευκωσίας κατά τη συνεδρία του ημερ. 15.11.90, ενέκρινε τα σχέδια και τους τεχνικούς όρους για την πρόεπουσα κατασκευή, σύμφωνα με το άρθρο 17 του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 (ο Νόμος), των οδών Βασιλέως Παύλου Α', Χριστόδουλου Σώζου και Σοφούλη στη Λευκωσία. 30
35

Σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση, δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας αρ. 2573 και ημερομηνίας 1.2.91, περιγραφή των σχεδίων που καταρτίστηκαν και λεπτομέρειες κατανομής της δαπάνης ως Γνωστοποίηση αρ. 400. Επίσης δημοσιεύτηκε και Γνωστοποίηση στον ημερήσιο τύπο για ενημέρωση του κοινού. Τα σχέδια, οι τεχνικοί όροι και οι λεπτομέρειες κατανομής της δαπάνης μεταξύ των επηρεαζομένων ιδιοκτητών, αναρτήθηκαν στην πινακίδα ανακοινώσεων του Δήμου, όπου πα-

ρέμειναν για επιθεώρηση από το κοινό για περίοδο 2 μηνών.

Κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου κατά την οποία τα σχέδια, οι τεχνικοί όροι και τα άλλα σχετικά βρίσκονταν εκτεθειμένα για επιθεώρηση, υποβλήθηκαν προς το Δήμο Λευκωσίας ενστάσεις, μεταξύ των οποίων και της αιτήτριας στην παρούσα προσφυγή. Στην ένσταση που υπέβαλε η αιτήτρια αναφέροντο και τα ακόλουθα:

10 "Σύμφωνα με τη γνωστοποίηση, ο Δήμος απεφάσισε να διεξάγει τις ακόλουθες εργασίες στην οδό Βασιλέως Παύλου Α': 1) Άσφαλτο, 2) Πεζοδρόμιο. Τόσο το ποσό των ΛΚ1.425,96 για την άσφαλτο, όσο και το ποσό των ΛΚ1.499,36 για τα πεζοδρόμια, είναι υπερβολικό.

15 Ιδιαίτερα στη δεύτερη περίπτωση, σίγουρα ο Δήμος θα παράβλεψε το γεγονός ότι υπάρχει ήδη σ' όλο το μήκος της πρόσσοψης του ακινήτου μου, πεζοδρόμιο δέκα σχεδόν ποδιών πλάτους, το οποίο έγινε με δικά μου έξοδα και το οποίο εξυπηρετεί τόσα χρόνια το κοινό και την πόλη γενικά. Δεν πιστεύω ότι αποβλέπει σε κανένα σκοπό να γίνει δεύτερο πεζοδρόμιο, το οποίο όπως φαίνεται στα σχέδια που έχουν κατατεθεί στα γραφεία του Δήμου, προτείνεται να γίνει στον υφιστάμενο χώρο στάθμευσης, τον οποίο θα στερηθούν σε τέτοια περίπτωση τα καταστήματα και η πελατεία τους. Ζητώ να ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα:

30 (α) Η πιο πάνω περίπτωση είναι η ίδια με της Οδού Σοφούλη, στην οποία προφανώς αποφασίστηκε να διατηρηθεί ο χώρος στάθμευσης των καταστημάτων του ακινήτου Σιαντεκλαίρ και να θεωρηθεί επαρκές το υφιστάμενο πεζοδρόμιο.

35 (β) Το πεζοδρόμιο που προβλέπουν τα σχέδια για το μήκος της απέναντι (από τη δική μου) πλευράς της Βασιλέως Παύλου Α', παρουσιάζεται κατά πολύ στενότερο από το υφιστάμενο δικό μου ή/και από το σύνηθες δημόσιο πεζοδρόμιο, στοιχεία που ενισχύουν τη θέση μου ότι επιπρόσθετο πεζοδρόμιο είναι περιττό.

40 (γ) Στην απέναντι πάλι πλευρά, δεν υιοθετούνται τα ίδια μέτρα και αναφέρω για παράδειγμα το χώρο στάθμευσης που φαίνεται να διατηρείται κατά το μήκος της πρόσσοψης του ακινήτου στο 20 Βασιλέως Παύλου Α'."

Οι ενστάσεις εξετάστηκαν από το Δημοτικό Συμβούλιο στις 23.5.91 και απορρίφθηκαν σαν αδικαιολόγητες, για τους λόγους που φαίνονται στα πρακτικά της συνεδρίας του Δημοτικού Συμβουλίου. Το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά της πιο πάνω συνεδρίας, που αφορά την ένσταση της αιτήτριας έχει ως ακολούθως: 5

"2) Μάρω Κώστα Φιερού-Φάνου

Η ουσία της ένστασης βασίζεται σε λανθασμένες εκτιμήσεις σχετικά με το δημόσιο πεζοδρόμιο. Υπάρχει παρερμηνεία ως προς το τι είναι "δημόσιο πεζοδρόμιο". 10

Παραθέτονται πιο κάτω οι απόψεις/θέσεις του Δήμου με την ίδια σειρά όπως τα ερωτήματα/σχόλια της ενδιαφερόμενης. 15

(α) Το "πεζοδρόμιο" στο οποίο γίνεται αναφορά στην ένσταση είναι προφανώς η απόσταση μεταξύ της οικοδομής και του συνόρου του τεμαχίου προς την πλευρά του δρόμου. Πρόκειται για ιδιωτική περιουσία που ανήκει στην παραπονούμενη που με κανένα τρόπο (νομικό) δεν μπορεί να λογιστεί σαν "πεζοδρόμιο". Τα σχέδια προνοούν την κατασκευή ευθυγραμμισμένου δημοσίου πεζοδρομίου, πλάτους 7' 0" σε όλο το μήκος του δρόμου. 20

(β) Ο ισχυρισμός και σύγκριση με τον κόλπο στην οδό Σοφούλλη δεν είναι πολύ επιτυχής. Στην περίπτωση του Σιαντεκλαίρ υπάρχει συνεχές ιδιωτικό πεζοδρόμιο παράλληλα προς τον κόλπο, που χρησιμοποιείται ικανοποιητικά από το κοινό για πολλά χρόνια. Τα σχέδια προνοούν στη διατήρηση της σημερινής κατάστασης. Αναφέρεται επίσης ότι ο δρόμος είναι μονοδρόμου κατεύθυνσης σε όλο του το μήκος. 25 30

(γ) Το δημόσιο πεζοδρόμιο στην απέναντι πλευρά είναι ακριβώς το ίδιο (7' - 0" πλάτος) όπως και στην περίπτωση της παραπονούμενης. 35

(δ) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι στην απέναντι πλευρά (Βασ. Παύλου 20) διατηρείται χώρος στάθμευσης, υποδεικνύεται ότι ο χώρος αυτός βρίσκεται σε ιδιωτική ακίνητη ιδιοκτησία και όχι στο δημόσιο δρόμο." 40

Το Υπουργείο Εσωτερικών στις 17.12.91, υπόβαλε πρόταση προς το Υπουργικό Συμβούλιο για έγκριση των σχεδίων και τεχνικών όρων για την κατασκευή των οδών Χριστόδουλου Σώ-

ζου, Βασιλέως Παύλου Α' και Σοφούλη στη Λευκωσία και απόρριψη των υποβληθεισών ενστάσεων.

5 Το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας υπ' αρ. 2684 ημερ. 28.2.92, απέρριψε, μεταξύ άλλων ενστάσεων, και αυτή της αιτήτριας και ενέκρινε τα σχέδια, προδιαγραφές και προμετρήσεις που αφορούν την οδό Βασιλέως Παύλου Α'.

10 Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

15 Ο κύριος λόγος για ακύρωση, που προβλήθηκε από το δικηγόρο της αιτήτριας, περιστρέφεται γύρω από ισχυριζόμενη δυσμενή διάκριση και παράβαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος. Οι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν είναι βασικά αυτοί που αναφέρονται και στην ένσταση που υπέβαλε η αιτήτρια στο Δήμο.

20 Είναι η θέση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι, εφόσον σ' όλο το μήκος της πρόσοψης του ακινήτου της αιτήτριας υφίσταται ήδη πεζοδρόμιο πλάτους 10 ποδών, το οποίο κατασκεύασε η ίδια το 1963, όταν προέβηκε στην ανέγερση της οικοδομής της και το οποίο, όπως ισχυρίζεται, εξυπηρετεί το κοινό, η κατασκευή άλλου πεζοδρομίου μπροστά από το υφιστάμενο, δεν θα
25 εξυπηρετούσε το δημόσιο συμφέρον.

Η αιτήτρια ισχυρίζεται επίσης ότι η περίπτωση της οδού Σοφούλη, όπου αποφασίστηκε να διατηρηθεί ο χώρος στάθμευσης των καταστημάτων μπροστά από το ακίνητο Σιαντεκλαιρ και
30 όπου θεωρήθηκε επαρκές το υφιστάμενο πεζοδρόμιο, είναι πανομοιότυπο με την περίπτωσή της και ότι υπάρχει δυσμενής διάκριση κατά παράβαση του Άρθρου 28 του Συντάγματος. Δυσμενής διάκριση, είπε, υπάρχει και σε σχέση με την απέναντι πλευρά της οδού Βασιλέως Παύλου Α', όπου το πεζοδρόμιο θα έχει πλάτος 7
35 περίπου πόδια, ενώ το πεζοδρόμιο στην πλευρά της αιτήτριας έχει πλάτος 17 πόδια.

Στην απάντησή του στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση, ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι ένας από τους
40 λόγους για τους οποίους κατέστη αναγκαία η κατασκευή πρόσθετου πεζοδρομίου, είναι επειδή ο Δήμος Λευκωσίας παρέλειψε να εφαρμόσει ορθά τη ρυμοτομία στο αμέσως επόμενο ακίνητο (αρ. 33 στην οδό Βασιλέως Παύλου Α'), και ότι αν εφαρμοζόταν ορθά η ρυμοτομία στο ακίνητο αρ. 33, θα μπορούσε με την

κατασκευή πεζοδρομίου κατά μήκος του ακινήτου, να υπάρξει ευθυγραμμισμένο πεζοδρόμιο για χρήση από το κοινό.

Οι δικηγόροι των καθ' ων η αίτηση υποστήριξαν βασικά τις θέσεις του Δήμου Λευκωσίας, όπως αυτές φαίνονται στο απόσπασμα των πρακτικών που παράθεσα πιο πάνω.

Τόσον η αιτήτρια όσον και οι καθ' ων η αίτηση, προσπάθησαν με την καταχώρηση ενόρκων δηλώσεων να υποστηρίξουν τις αντίστοιχες θέσεις τους. Οι ένορκες δηλώσεις αφορούν, κατά κύριο λόγο, το κατά πόσο η οδός Βασιλέως Παύλου Α' είναι μονόδρομος, όπως η οδός Σοφούλη, και κατά πόσον η ανέγερση της οικοδομής στο γειτονικό της αιτήτριας ακίνητο (αφ. 33) έγινε κατά παράβαση του σχεδίου ρυμοτομίας που ίσχυε το 1955/1956.

Το ερώτημα που θα πρέπει να απασχολήσει το Δικαστήριο είναι κατά πόσο, έχοντας υπόψη όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, η απόφαση του Δήμου Λευκωσίας να προβεί στην κατασκευή πεζοδρομίου στη συγκεκριμένη οδό, λήφθηκε σύμφωνα με τις αρχές της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης. Ειδικότερα θα πρέπει να εξεταστεί κατά πόσο η περίπτωση της οδού Βασιλέως Παύλου Α' είναι, όπως ισχυρίζεται η αιτήτρια, πανομοιότυπη με εκείνη της οδού Σοφούλη, ώστε να μη χωρεί διαφορετική αντιμετώπιση των δύο περιπτώσεων από τη διοίκηση.

Σύμφωνα με το άρθρο 17(2) του Νόμου, όταν η αρμόδια αρχή (που στην παρούσα υπόθεση είναι ο Δήμος Λευκωσίας), κρίνει ότι συγκεκριμένη οδός χρειάζεται να κατασκευαστεί κατάλληλα, επανακατασκευαστεί ή βελτιωθεί, μπορεί να λάβει σχετική απόφαση και να προχωρήσει στην ετοιμασία σχεδίων και προδιαγραφών για την εργασία αυτή. Σύμφωνα με το άρθρο 17(1), "κατάλληλος κατασκευή, επανακατασκευή και βελτίωσις οδού", περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων και την κατασκευή πεζοδρομίων και την ασφαλτόστρωση. Το άρθρο 17 καθορίζει επίσης ολόκληρη τη διαδικασία που θα πρέπει να ακολουθηθεί, συμπεριλαμβανομένης και της διαδικασίας σε περίπτωση υποβολής ενστάσεων μέχρι τη λήψη της τελικής απόφασης από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Το άρθρο 17(8) του Νόμου, προνοεί τα ακόλουθα:

"Η δαπάνη της τιοαύτης κατασκευής, επανακατασκευής ή βελτιώσεως μετά την αφαίρεσιν οιουδήποτε μη δαπανηθέντος ποσού χρημάτων κατατεθέντος παρά τη αρμοδία αρχή υπό κατόχου αδείας δυνάμει του εδαφίου (6), βαρύνει τους ιδιο-

κτήτας ακινήτου ιδιοκτησίας συνορευούσης μετά της τοιαύτης οδού, και η τοιαύτη δαπάνη κατανέμεται μεταξύ των επηρεαζομένων ιδιοκτητών αναλόγως της προσόψεως της αντιστοίχου αυτών ακινήτου ιδιοκτησίας η οποία έχει πρόσοψιν επί ή συνορεύει μετά της προκειμένης οδού.

Νοείται ότι η αρμοδία αρχή δύναται να μειώσει το ποσόν της δαπάνης ήτις κατανέμεται μεταξύ των επηρεαζομένων ιδιοκτητών διά τοιούτου ποσοστού ως το Υπουργικόν Συμβούλιον ήθελεν εγκρίνει:

....."

Όπως διαπιστώνεται από τα ενώπιόν μου στοιχεία, η αρμοδία αρχή έχει προχωρήσει στη λήψη της επίδικης απόφασης, ακολουθώντας τη διαδικασία που προβλέπεται στο σχετικό άρθρο.

Η ύπαρξη ανάγκης για κατασκευή πεζοδρομίου στη συγκεκριμένη οδό, εμπίπτει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του Δήμου και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει στην εκτίμηση της διοίκησης, εκτός αν διαπιστωθεί παράβαση νόμου ή κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας.

Το επόμενο ερώτημα που πρέπει να εξεταστεί είναι κατά πόσον με την επίδικη απόφαση παραβιάζεται η αρχή της ισότητας, όπως αυτή διασφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος, και ειδικότερα κατά πόσον οι καθ' ων η αίτηση έχουν προβεί σε ευμενή μεταχείριση των ιδιοκτητών γης στην οδό Σοφούλη σε σχέση με τους ιδιοκτήτες στην οδό Βασιλέως Παύλου Α'.

Όπως προέκυψε από τα ενώπιόν μου στοιχεία, γεγονός που τελικά αποδέκτηκαν και οι δύο πλευρές είναι ότι η οδός Βασιλέως Παύλου Α' είναι μονόδρομος από τη συμβολή της με την οδό Χρ. Σώζου μέχρι τη συμβολή της με τη λεωφόρο Ευαγόρου. Το υπόλοιπο μέρος της (συμβολή με οδό Χρ. Σώζου προς Γρηγόρη Αυξεντίου), είναι αμφίδρομοι κατευθύνσεως. Κατά συνέπεια, τόσο η οδός Σοφούλη όσο και η Βασιλέως Παύλου Α', στο συγκεκριμένο σημείο που βρίσκεται η ιδιοκτησία της αιτήτριας είναι μονόδρομοι.

Η διαφοροποίηση έγκειται κατά την άποψή μου, στο γεγονός ότι στην οδό Σοφούλη και μπροστά από το Μέγαρο Σιαντεκλαίρ, για το οποίο γίνεται συγκεκριμένη αναφορά από την αιτήτρια, υπάρχει συνεχές και ευθυγραμμισμένο πεζοδρόμιο, το οποίο αν και ιδιωτικό, χρησιμοποιείται ως κανονικό πεζοδρό-

μιο από το κοινό, σ' αντίθεση με την οδό Βασιλέως Παύλου Α', όπου δεν υπήρχε πριν την επίδικη απόφαση τέτοιο πεζοδρόμιο.

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω, θεωρώ ότι δεν υπήρξε δυσμενής διάκριση σε βάρος της αιτήτριας και των υπολοίπων ιδιοκτητών ακινήτων στην οδό Βασιλέως Παύλου Α', εφόσον οι δύο περιπτώσεις δεν είναι όμοιες. Η αρχή της ισότητας δεν απαγορεύει διαφοροποίηση στη μεταχείριση, η οποία στηρίζεται σε αντικειμενική εκτίμηση διαφορετικών καταστάσεων. Η εφαρμογή της αρχής της ισότητας, όπως διασφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος, έχει αναλυθεί με λεπτομέρεια στην υπόθεση *Republic (Ministry of Finance) v. Nishan Arakian and Others* (1972) 3 C.L.R. 294.

Από τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, δεν φαίνεται να ευσταθεί ο ισχυρισμός για δυσμενή διάκριση της αιτήτριας, τόσο σε σχέση με την οδό Σοφούλη, όσο και με άλλη ιδιοκτησία στην ίδια την Βασιλέως Παύλου Α'. Ο λόγος για τον οποίο το πεζοδρόμιο στην πλευρά της οικοδομής της αιτήτριας είναι 17 πόδια και όχι 7, είναι επειδή τα 10 πόδια αποτελούν το χώρο μεταξύ της οικοδομής της και του συνόρου του τεμαχίου της, και ο οποίος της ανήκει. Σε σχέση με τον ισχυρισμό ότι η γειτονική οικοδομή κτίστηκε κατά παράβαση του σχεδίου ρυμοτομίας που ίσχυε τότε και αν δεν υπήρχε η παρανομία θα μπορούσε να συνεχιστεί το πεζοδρόμιο που ανήκει στην αιτήτρια, χωρίς να είναι αναγκαία η κατασκευή επιπρόσθετου, ο Δήμος με ένορκη δήλωση αρμοδίου υπαλλήλου του ημερ. 10.5.94, υποστήριξε ότι η άδεια οικοδομής εξεδόθη την 9.3.56, ενώ η ρυμοτομία κατέστη δεσμευτική στις 15.3.1956.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε επίσης ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση πάσχει, γιατί αγνοήθηκε η επιφύλαξη του άρθρου 17(8). Οι καθ' ων η αίτηση, είπε, δεν έλαβαν υπόψη το γεγονός ότι για 30 ολόκληρα χρόνια η αιτήτρια εξυπηρετούσε το κοινό με πεζοδρόμιο πλάτους 10 ποδών, το οποίο κατασκεύασε η ίδια και η απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στην επιφύλαξη του άρθρου 17, όπως και παράλειψη να εξετάσουν την επιλογή που προσφέρει η επιφύλαξη, αποτελεί κατάχρηση εξουσίας.

Τα πιο πάνω δεν με βρίσκουν σύμφωνο. Όπως προκύπτει από το σχετικό απόσπασμα του άρθρου 17(8) που παράθεσα πιο πάνω, οι καθ' ων η αίτηση δεν είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόσουν τις πρόνοιες της επιφύλαξης. Αυτό υπόκειται στη διακριτική τους ευχέρεια, γεγονός που υποδηλώνεται από τη χρήση της λέξης "δύναται", από το νομοθέτη.

Καταλήγοντας και με βάση όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία, κρίνω ότι η απόφαση του Δήμου ήταν, υπό τις περιστάσεις, ορθή και νόμιμη. Το Δικαστήριο δεν έχει εντοπίσει οτιδήποτε που θα δικαιολογούσε την επέμβαση του για ανατροπή της.

5

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.